

Luke 22

ASVh with Comments

Summary. This chapter gives details about the last portion of the human life of the beloved Son of God before His crucifixion, including that the betrayer had led the people to arrest Him. Also, the beloved Son of God has told all humans that after ending the work on earth, He is going back to the Father to be seated at the right hand of the Father. **Luke 22:1-6.** The betrayal of the Lord Jesus by His own disciple. The betrayer conspires with the chief priests and the scribes to capture the Lord Jesus in the absence of the multitude. **Luke 22:7-23.** The last Passover and the institution of the Lord's supper. The Lord Jesus desired to eat this Passover with His disciples before His suffering. At this Passover, He institutes the Lord's supper by sharing the bread and the grape juice with the disciples and telling them that by taking these elements, we should remember that His body was given for us and His blood was poured for us. The shedding of His blood for our sins is our new Covenant established in His blood.

บทสรุป บทนี้ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนสุดท้ายแห่งชีวิตมนุษย์ของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงบนกางเขน รวมทั้งเมื่อผู้ทรยศได้นำประชาชนมาจับพระองค์ ด้วยกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่มนุษย์ทั้งหมดเมื่อจบงานบนโลก พระองค์จะกลับไปยังพระบิดาและนั่งลงเบื้องขวามือของพระบิดา **ลูกา21:1-6** การทรยศต่อพระเยซูเจ้าโดยสาวกของพระองค์ ผู้ทรยศได้สมคบกับหัวหน้าปุโรหิตและธรรมาจารย์เพื่อจับพระเยซูเมื่อไม่มีฝูงชน **ลูกา22:7-23** เทศกาลปัสกาครั้งสุดท้ายและการจัดงานเลี้ยงอาหารค่ำขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระเยซูเจ้าปรารถนาที่จะกินปัสกานี้กับเหล่าสาวกของพระองค์ก่อนการทรมานของพระองค์ ในกาลปัสกา นี้ พระองค์ทรงจัดเตรียมอาหารมื้อเย็นของพระเจ้าโดยแบ่งขนมปังและน้ำองุ่นกับเหล่าสาวกและบอกพวกเขาว่าเมื่อพวกเขาได้รับสิ่งเหล่านี้พวกเขาควรระลึกว่าพระกายของพระองค์นั้นได้ให้เพื่อเราและพระโลหิตของพระองค์ก็เทลงมาสำหรับเรา การหลังพระโลหิตของพระองค์เพื่อบาปของเราคือพันธสัญญาใหม่ของเราที่สถาปนาไว้ในพระโลหิตของพระองค์

Luke 22:24-38. The Lord Jesus' discourse to the disciples before His betrayal. The discourse of the Lord Jesus in the Gospel of Luke includes: a) Teaching about who is the greatest by giving Himself as an example "as the One serving" the disciples. b) The Lord Jesus appoints us a kingdom to be with Him. c) The Lord Jesus foretells Peter's denial. d) The Lord Jesus foretells His crucifixion between the lawless and that on the cross, the things concerning Him have come to an end, and He carried our sins with Him.

ลูกา22:24-38 คำสนทนาของพระเยซูกับเหล่าสาวกก่อนการทรยศของพระองค์ คำสนทนาของพระเยซูเจ้าในพระหนังสือของลูการวมทั้ง ก) ทรงสอนเกี่ยวกับใครคือผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด โดยใช้พระองค์เองเป็นตัวอย่าง "คือคนที่รับใช้" กับเหล่าสาวก ข) พระเยซูให้แก่ราชอาณาจักรเพื่ออยู่กับพระองค์ ค) พระเยซูได้บอกล่วงหน้าถึงการปฏิเสธของปีเตอร์ ง) พระเยซูได้บอกล่วงหน้าถึงการถูกตรึงบนกางเขนของพระองค์ระหว่างเหล่าคนนอกกฎหมายและบนกางเขนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระองค์ได้สิ้นสุดลงแล้ว และพระองค์ทรงแบกบาปของเราไว้กับพระองค์

Luke 22:39-46. The Lord Jesus prays to the Father on the Mount of Olives. This portion of Scripture testifies to all humanity about our Lord Jesus. The beloved Son of God, in human form, needed encouragement from the Father, so He prayed to the Father, and the Father answered Him by sending an angel to strengthen Him.

ลูกา22:39-46 พระเยซูได้สวดภาวนาถึงพระบิดาบนภูเขามะกอกเทศ ในส่วนนี้ของพระคำเขียนได้ยืนยันถึงความเป็นมนุษย์แห่งพระเยซูเจ้าของเรา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ต้องการกำลังใจจากพระบิดา ดังนั้นพระองค์จึงสวดภาวนาถึงพระบิดาและพระบิดาได้ตอบต่อพระองค์โดยส่งทูตสวรรค์มาเพื่อชูกำลังพระองค์

Luke 22:47-53. Betrayal and arrest of the Lord Jesus. The betrayer led a crowd to arrest the Lord Jesus. But even during this time, the Lord showed mercy and forgiveness.

ลูกา22:47-53 การทรยศและการจับกุมพระเยซู กลุ่มคนนำโดยผู้ทรยศเพื่อจับพระเยซู แต่ถึงแม้ในเวลา นี้ พระเจ้าได้แสดงพระเมตตาและอภัยโทษ

Luke 22:54-62. Peter's denials. The word of the Lord to Peter about his denials was fulfilled, and when Peter remembered, he wept bitterly.

ลูกา22:54-62 การปฏิเสธของปีเตอร์ พระคำของพระเจ้าถึงการปฏิเสธของเขาได้สำเร็จ และเมื่อปีเตอร์นึกขึ้นได้ได้อึ้งไห้อย่างขมขื่น

Luke 22:63-71. The Lord Jesus is condemned by the order of elders. The Lord Jesus is mocked and beaten by those who held Him, and He is unjustly accused by the order of the elders of the people. The Lord Jesus testifies to the Trinity of God; He has told them the most important part here by saying that He is seated at the right hand of the power of God.

ลูกา22:63-71 พระเยซูได้ถูกกล่าวโทษโดยเหล่าผู้อาวุโส

พระเยซูถูกพวกที่ยึดพระองค์เย้ยหยันและเยียนตีและพระองค์ถูกคำสั่งของผู้อาวุโสของประชาชนกล่าวหาอย่างไม่ยุติธรรม

พระเยซูได้ให้การถึงความเป็นสามของพระเจ้า

พระองค์ได้บอกพวกเขาส่วนที่สำคัญที่สุดในการบอกในที่นี้ว่าพระองค์นั่งอยู่ทางขวามือของพระเจ้าผู้ที่มีอำนาจ

¹ Now the feast of Unleavened Bread drew near, which is called the Passover.

งานเลี้ยงขนมปังไร้เชื้อใกล้เข้ามา ซึ่งเรียกว่าปัสกา

Comments 22:1. For verses 1 to 2, see Comments Matthew 26:2-5 and Comments Mark 14:1-2.

ความเห็น22:1 สำหรับข้อ 1 ถึง 2 มองมัทธิวความเห็น 26:2-5 และมาระโกความเห็น 14:1,2

² And the chief priests and the scribes sought how they might put Him to death; for they feared the people.

² และพวกปุโรหิตใหญ่และพวกธรรมาจารย์เสาะหาโอกาสที่จะประหาร **พระองค์** เพราะพวกเขากลัวประชาชน

³ Then Satan entered into Judas who was called Iscariot, being of the number of the twelve.

³ แล้วปีศาจเข้าสิงยูดาสผู้ซึ่งเรียกว่าอิสคาริโอต เป็นคนหนึ่งของสิบสอง

Comments 22:3. For verses 3 to 6, see Comments Matthew 26:14-16 and Comments Mark 14:10,11.

ความเห็น22:3 สำหรับข้อ 3 ถึง 6 มองมัทธิวความเห็น 26:14-16 และมาระโกความเห็น 14:10,11

⁴ And he went away, and communed with the chief priests and captains, how he might betray Him to them.

⁴ และเขาไป และปรึกษากับพวกปุโรหิตใหญ่และผู้บังคับนายทหารว่าเขาจะอย่างไรต่อ **พระองค์** เพื่อมอบให้แก่พวกเขา

⁵ And they rejoiced, and covenanted to give him money.

⁵ และพวกเขามีความดีใจ และตกลงว่าจะให้เงินแก่เขา

⁶ And he consented, and sought opportunity to betray Him to them in the absence of the multitude.

⁶ และเขาตกลงด้วย และหาโอกาสที่จะมอบ **พระองค์** ให้แก่พวกเขาเมื่อไม่มีฝูงคนอยู่รอบๆ

⁷ And the day of Unleavened Bread came, on which the Passover lamb must be sacrificed.

⁷ และวันของขนมปังไร้เชื้อมาถึง เป็นวันปัสกาที่ต้องฆ่าลูกแกะถวาย

Comments 22:7. For verses 7 to 13, see Comments Matthew 26:17-25 and Comments Mark 14:12-21.

ความเห็น22:7 สำหรับข้อ 7 ถึง 13 มองมัทธิวความเห็น26:17-25 และมาระโกความเห็น14:12-21

⁸ And He sent Peter and John, saying, Go and make ready for us the Passover, that we may eat.

⁸ และ **พระองค์** ส่งปีเตอร์และยอห์น บอกว่า ไปและทำทุกอย่างให้เรียบร้อยสำหรับพวกเราเพื่องานปัสกา เพื่อพวกเราจะได้กิน

⁹ And they said to Him, Where will Thou that we make ready?

⁹ และพวกเขาพูดต่อ **พระองค์** ว่าที่ใดที่ **พระองค์** ต้องการให้พวกเราไปเตรียมให้พร้อม?

Comments 22:7-9. See also Comments Matthew 26:17 and Comments Mark 14:12-13a. The two disciples mentioned in the Gospel of Mark 14:13a are the ones given here in verse 8: Peter and John.

ความเห็น22:7-9 ด้วยกันมองมัทธิวความเห็น 26:17 และมาระโกความเห็น 14:12-13ก สวากสองคนที่ได้พูดถึงในพระหนังสือของมาระโก14:13ก นั้นได้เห็นในที่นี้ในข้อ 8 คือ ปีเตอร์และยอห์น

¹⁰ And **He** said to them, Behold, when **you have** entered into the city, there **will** meet you a man bearing a pitcher of water; follow him into the house **into which he enters**.

¹⁰ และ พระองค์ บอกแก่พวกเขา ดูเถิด เมื่อท่านเข้าไปในเมือง ในที่นั้นท่านจะพบชายคนหนึ่งแบกเหยือกน้ำ ตามเขาไปยังบ้านที่เขาเข้าไป

¹¹ And **you shall say** to the master of the house, The **Teacher says to you**, Where is the **guest room**, where **I may** eat the Passover with **My** disciples?

¹¹ และท่านจงบอกแก่เจ้าของบ้านว่า พระอาจารย์ ถามท่านว่า ห้องรับแขกอยู่ที่ใด ที่ซึ่ง เรา จะกินปัสกากับเหล่าสาวกของ พระองค์?

¹² And he will show you a large upper room furnished: there make ready.

¹² และเขาจะแสดงแก่ท่านห้องใหญ่ข้างบนตกแต่งเรียบร้อยแล้ว ที่นั่นเตรียมให้พร้อม

¹³ And they went, and found as **He** had said to them: and they made ready the Passover.

¹³ และพวกเขาไป และได้พบเหมือนที่ พระองค์ ได้บอกแก่พวกเขา และพวกเขาได้เตรียมปัสกา

Comments 22:10-13. See also Comments Matthew 26:18-19 and Comments Mark 14:13b-16.

ความเห็น22:10-13 ด้วยกันมองมัทธิวความเห็น 26:18-19 และมาระโกความเห็น 14:13ข-16

¹⁴ And when the hour was come, **He reclined**, and the apostles with **Him**.

¹⁴ และเมื่อเวลามาถึง พระองค์ นั่งเอนลง และเหล่าอัครสาวกกับ พระองค์

Comments 22:14. See Comments Matthew 26:20 and Comments Mark 14:17.

ความเห็น 22:14 มองมัทธิวความเห็น 26:20 และมาระโกความเห็น 14:17

¹⁵ And **He** said to them, With **longing I** have desired to eat this Passover with you before **I** suffer:

¹⁵ และ พระองค์ พูดต่อพวกเขา เรา มีความปรารถนาที่จะกินปัสกาี้กับพวกท่านก่อนที่ เรา จะรับการทรมาน

Comments 22:15. For verses 15 to 20, see Matthew Comments 26:26-29 and Mark Comments 14:22-25. With a heart full of love from the beloved Son of God, He wants the disciples to be part of His wishes. When the verse says that He is longing to eat with them, at the same time, He tells His disciples that He loves them and always will be with them. When they eat this Passover's bread again, they will think of Him, and now He also lets them know that His time is coming soon for the suffering. The beloved Son of God has prepared His disciples for His departure.

ความเห็น22:15 สำหรับข้อ15 ถึง 20 มองความเห็นมัทธิว 26:26-29 และความเห็นมาระโก 14:22-25

ด้วยหัวใจเต็มไปด้วยความรักจากพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระองค์ต้องการให้เหล่าสาวกเป็นส่วนหนึ่งของความปรารถนาของพระองค์

เมื่อข้อเขียนได้บอกว่าพระองค์ปรารถนาที่จะกินกับพวกเขา ในเวลาเดียวกัน

พระองค์ได้บอกแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่าพระองค์รักพวกเขาและตลอดเวลาจะอยู่กับพวกเขา เมื่อพวกเขาจะกินขนมปังปัสกาอีก

พวกเขาจะคิดถึงพระองค์ และในเวลาเดียวกันพระองค์ได้ให้พวกเขาทราบว่าเวลาที่พระองค์จะได้รับความทรมานจะมาในเร็ววัน

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เตรียมตัวเหล่าสาวกของพระองค์สำหรับการจากไปของพระองค์

¹⁶ for **I** say to you, **I will no longer** eat it, until **when it is fulfilled** in the kingdom of **God**.

¹⁶ เพราะ เรา จะบอกแก่ท่านว่า เรา จะไม่กินมันอีกแล้ว จนกระทั่งเมื่อมันเต็มในอาณาจักรของ พระเจ้า

Comments 22:16. “I will no longer eat it ...” In this verse, the Lord has clearly told us, not only to His disciples but to all humans, that this will be the last Passover on earth for Him, but all should wait to have the Passover with Him when all will be with Him in heaven.

ความเห็น22:16 "...เราจะไม่กินมันอีกแล้ว..." ในข้อนี้พระเจ้าได้บอกแก่พวกเขาอย่างชัดเจน ไม่เพียงแต่เหล่าสาวกของพระองค์เท่านั้นแต่มนุษย์ทั้งหมด นี่จะเป็นปัสกาสุดท้ายบนโลกสำหรับพระองค์ แต่ทุกคนควรรอที่จะรวมปัสกากับพระองค์เมื่อทุกคนจะอยู่กับพระองค์ในสวรรค์

¹⁷ And **He** received a cup, and when **He** had given thanks, **He** said, Take this, and divide it among yourselves:

¹⁷ และ **พระองค์** รับประทาน และเมื่อ **พระองค์** ได้กล่าวขอบพระคุณ **พระองค์** พูดว่า รับประทาน และแบ่งกันในหมู่พวกท่าน

Comments 22:17. In this verse, the Lord has shown to the disciples that whatever He has, He will share with them. And also, they should share whatever knowledge they have received with others, not only among themselves alone but with the whole world they must share.

ความเห็น22:17 ในข้อนี้ พระเจ้าได้บอกแก่เหล่าสาวกว่าอะไรก็ตามที่พระองค์มี พระองค์จะแบ่งกับพวกเขา และด้วยกัน พวกเขาควรแบ่งความรู้ใดๆที่พวกเขาได้รับให้กับผู้อื่น ไม่ใช่เพียงแค่ในหมู่พวกเขาลำพังเท่านั้นแต่กับทั้งโลกพวกเขาต้องแบ่งให้

¹⁸ for **I** say to you, **I** will not drink from henceforth of the fruit of the vine, until the kingdom of **God** shall come.

¹⁸ เพราะ **เรา** จะบอกแก่ท่านว่า **เรา** จะไม่มีผลจากองุ่นอีก จนกระทั่งอาณาจักรของ **พระเจ้า** จะมา

Comments 22:15-18. See Comments Matthew 26:29 and Comments Mark 14:25.

ความเห็น22:15-18 มองความเห็นมัทธิว 26:29 และความเห็นมาระโก 14:25

¹⁹ And **He** took bread, and when **He** had given thanks, **He** broke it, and gave to them, saying, This is **My Body** which is given for you: this do in remembrance of **Me**.

¹⁹ และ **พระองค์** หยิบขนมปัง และเมื่อ **พระองค์** ได้กล่าวขอบพระคุณ **พระองค์** หักมัน และให้แก่พวกเขา บอกว่า นี่คือ **ร่างของเรา** ซึ่งให้แก่พวกท่าน ทำเช่นนี้เพื่อเป็นที่ระลึกถึง **เรา**

Comments 22:19. See Comments Matthew 26:26 and Comments Mark 14:22.

ความเห็น 22:19 มองความเห็นมัทธิว 26:26 และความเห็นมาระโก 14:22

²⁰ And the cup in like manner after **eating**, saying, This cup is the new covenant in **My Blood**, which is **being** poured out for you.

²⁰ และถ้วยในการนี้หลังอาหารเย็น พูดว่า ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ใน **เลือดของเรา** ซึ่งได้หลั่งออกมาเพื่อพวกท่าน

Comments 22:20. See Comments Matthew 26:27-28 and Comments Mark 14:23-24.

“This cup is the new covenant in My Blood, which is being poured out for you.” The believers who did not acknowledge the power of the Blood of the Lord Jesus have not received the forgiveness of their sins. The beloved Son of God has accepted His duty from the Father, and anyone who wants to be a true believer must also accept their own duty that the Lord has put in his heart regardless of what type of duty and how important that duty is, do that duty with the heart of joy.

ความเห็น22:20 มองความเห็นมัทธิว 26:27-28 และความเห็นมาระโก 14:23-24

“ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ใน เลือดของเรา ซึ่งได้หลั่งออกมาเพื่อพวกท่าน” เหล่าผู้ที่มีความเชื่อนั้นที่ไม่ได้ยอมรับอำนาจแห่งพระโลหิตของพระเยซู ไม่ได้รับการอภัยโทษสำหรับบาปของพวกเขา พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ยอมรับหน้าที่ของพระองค์จากพระบิดา

และใครก็ตามที่ต้องการเป็นผู้มีความเชื่อที่แท้จริงด้วยกันต้องยอมรับหน้าที่ของพวกเขาซึ่งพระเจ้าได้ใส่ไว้ในใจของเขาไม่สำคัญถึงชนิดของหน้าที่และความสำคัญของหน้าที่นั้นๆ ทำหน้าที่นั้นๆด้วยใจยินดี

²¹ But behold, the hand of him **betraying Me** is with **Me** on the table.

²¹ แต่ดูเถิด ผู้ที่ทรยศต่อ **เรา** ได้อยู่กับ **เรา** ที่โต๊ะนี้

Comments 22:21. For verses 21 to 23, see Comments Matthew 26:21-24 and Comments Mark 14:18-21, John 13:21-26. For this verse see Comments Matthew 26:21,23 and Comments Mark 14:18,20.

ความเห็น22:21 สำหรับข้อ 21 ถึง 23 มองความเห็นมัทธิว 26:21-24 และความเห็นมาระโก 14:18-21 ยอห์น 13:21-26
สำหรับข้อนี้มองความเห็นมัทธิว 26:21,23 และมาระโกความเห็น 14:18,20

²² For the **Son of Man** indeed **goes**, as it **has** been determined, but woe **to** that man **by** whom **He** is betrayed!

²² สำหรับ บุตรมนุษย์ จริงแล้วจะไป ดังที่ได้บอกไว้แล้ว แต่วิบัติแก่ผู้นั้นซึ่งจะทรยศต่อ พระองค์

Comments 22:22. See Comments Matthew 26:24,25 and Comments Mark 14:22. The disciples, in their hearts, knew full well that the Lord was talking about Himself being betrayed by one of them.

ความเห็น22:22 มองความเห็นมัทธิว 26:24,25 และความเห็นมาระโก14:22 เหล่าสาวก ในใจของพวกเขา

รู้เป็นอย่างดีว่าพระองค์กำลังพูดเกี่ยวกับพระองค์เองจะถูกทรยศโดยผู้หนึ่งในพวกเขา

²³ And they began to question among themselves, which of them **it may be who is about to do this thing.**

²³ และพวกเขาเริ่มถามต่อกันและกัน ใครซึ่งจะเป็นผู้ที่จะทำสิ่งนี้

Comments 22:23. See Comments Matthew 26:22 and Comments Mark 14:19.

ความเห็น22:23 มองความเห็นมัทธิว 26:22 และความเห็นมาระโก 14:19

²⁴ And there arose also a contention among them, **as to** which of them was accounted to be **greater.**

²⁴ และได้มีข้อถกเถียงระหว่างพวกเขา ว่าใครในพวกเขานั้นสำคัญที่สุด

Comments 22:24. We can notice here that the event mentioned in verse 24 happened at an earlier time (See Comments Matthew 18:1), before this Passover event. However, the Lord has brought back these sayings for teaching (now at the last Passover of the Lord on earth) because the Lord has seen what will happen to them in the future. The disagreements between them, the Lord has seen them, and the saying of the Lord will help them.

ความเห็น22:24 เราสามารถสังเกตได้ในที่นี้ว่าเหตุการณ์ที่ได้กล่าวถึงในข้อ 24 เกิดขึ้นก่อนหน้านั้น (มองเห็นมัทธิว18:1) ก่อนเทศกาลปัสกาถึงอย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้นำกลับมาพูดถึงสิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นการสอน (สำหรับปัสกาสุดท้ายของพระเจ้าบนโลก)

เพราะพระเจ้าได้เห็นว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับพวกเขาในอนาคต การขัดแย้งระหว่างพวกเขา

พระเจ้าได้เห็นพวกมันและการพูดของพระเจ้าจะช่วยพวกเขา

²⁵ And **He** said to them, The kings of the Gentiles have lordship over them; and **those exercising** authority over them are called benefactors.

²⁵ และ พระองค์ พูดต่อพวกเขา กษัตริย์ของคนต่างชาติเป็นผู้นำของพวกเขา และพวกคนที่มีอำนาจเหนือพวกเขาเรียกว่าเจ้านาย

²⁶ But **you** shall not be so: **instead**, the greater among you, let him **be** as the younger; and **the one** leading, as **the one serving.**

²⁶ แต่พวกท่านไม่ควรเป็นเช่นนั้น แต่แทนที่คนที่สำคัญกว่าคนอื่นในพวกท่าน ให้เขาเป็นคนที่สำคัญน้อยกว่า และคนที่เป็เจ้านาย คือคนที่รับใช้

Comments 22:25-26. This verse tells the disciples straight: if you want to be the leader, think again about what you must be first; first, you need to serve your fellows in the group. To serve in this place is not as a servant; all the Lord wants everyone to do is to do good for one another from their heart and not expect anything in return. Your reward is not here, but here, be humble and serve your brothers. As the Lord has come to serve all the brothers in faith, the Lord wants all to do to one another the same way; the Lord has been an example for all believers.

ความเห็น22:25-26 ข้อนี้ได้บอกแก่เหล่าสาวกโดยตรง ถ้าคุณต้องการเป็นผู้นำ คิดอีกครั้งว่าคุณต้องเป็นอะไรก่อน

สิ่งแรกในกลุ่มของคุณนั้นคุณต้องรับใช้เพื่อนในหมู่ของคุณ รับใช้ในที่นี้ไม่ใช่เป็นคนรับใช้ ทั้งหมดที่พระเจ้าต้องการให้ทุกคนทำ

คือทำต่อกันและกันจากใจของคุณ และไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆกลับคืน ผลตอบแทนของคุณไม่ใช่ในที่นี้ แต่ในที่นี้ถ่อมตัว

และรับใช้พี่น้องของคุณ ดังที่พระเจ้าได้มาเพื่อรับใช้พี่น้องในความเชื่อทั้งหมด พระเจ้าต้องการให้ทุกคนทำต่อกันแบบเดียวกัน พระเจ้าได้เป็นตัวอย่างสำหรับเหล่าผู้มีความเชื่อทั้งหมด

²⁷ For which is greater, **the one reclining at the table**, or **the one serving**? Is not **the one reclining**? but **I am in the midst of you as the one serving**.

²⁷ เพราะใครจะสำคัญกว่า คนที่นั่งเอนอยู่ที่โต๊ะ หรือคนที่รับใช้? จะไม่ใช่คนที่นั่งเอนอยู่หรือ? แต่ **เรา** อยู่ในท่ามกลางพวกท่านดังเป็นของพวกผู้รับใช้

Comments 22:27. “But I am in the midst of you as the one serving.” Take notice of the will of the Lord for you. In the life of a Christian, the Lord expects you to help others in the name of the Lord. As the verse has also told, the Lord Himself is the one who serves as you do, but if you do not do, where do you put the Lord with you? The Lord does not sit beside you when you do something, but He is with you when you do good for others. If you believe in the Lord, your heart will invite Him when you go, and He will be where a heart invites Him. That’s why He is with you.

ความเห็น22:27 “แต่เราอยู่ในท่ามกลางของพวกผู้รับใช้” สังเกตถึงความปรารถนาของพระเจ้าสำหรับคุณ ในชีวิตของคริสเตียน พระเจ้าหวังว่าคุณจะช่วยเหลือผู้อื่นในพระนามของพระเจ้า ตามที่ข้อเขียนได้บอกด้วยเช่นเดียวกัน พระเจ้าพระองค์เองคือผู้รับใช้เหมือนคุณได้ทำ แต่ถ้าคุณไม่ทำ ที่ใดที่คุณวางพระเจ้าไว้กับคุณ? พระเจ้าไม่ได้นั่งข้างๆคุณเมื่อคุณทำบางอย่าง แต่พระองค์อยู่กับคุณเมื่อคุณทำดีต่อผู้อื่น ถ้าคุณมีความเชื่อในพระเจ้า เมื่อคุณไป ใจของคุณจะเชิญพระองค์ และพระองค์จะอยู่ในที่ที่ใจได้เชิญพระองค์ นั่นคือทำไมพระองค์อยู่กับคุณ

²⁸ But **you are those that have continued with Me in My trials**;

²⁸ แต่ท่านคือพวกที่ได้อยู่กับ **เรา** ในเวลา **ของเรา** ที่ได้รับความลำบาก

Comments 22:28. The Lord has told us here that when the Lord was crucified, we were all in His mind already. The Lord thinks of all believers, and His suffering is shared with us in order to lead us to be saved (See Romans 8:17, Philippians 3:10). Everyone’s life has suffering as well, and that is the part we have shared with Him. If you keep the faith and trust in His help, you continue in His trials. (If you remain faithful and trust in His help, you will continue with Him in His trials).

ความเห็น22:28 อะไรที่พระเจ้าได้บอกแก่เราในที่นั้นคือเมื่อพระเจ้าถูกตรึงบนกางเขน พวกเราได้อยู่ในความคิดของพระองค์แล้ว พระองค์ได้คิดถึงเหล่าผู้ที่มีความศรัทธาเชื่อทุกคน และความทรمانของพระองค์ได้แบ่งให้แก่เราเพื่อนำพวกเราให้รอด (มองโรม 8:17, ฟิลิปปี 3:10) ชีวิตของทุกคนมีความทรمانด้วยเช่นกัน และนั่นคือส่วนที่เราได้มีร่วมกับพระองค์ ถ้าคุณรักษาความศรัทธาและวางใจในความช่วยเหลือของพระองค์ แล้วคุณก็จะยังคงอยู่ต่อไปในการทดลองของพระองค์ (ถ้าคุณยังคงซื่อสัตย์และวางใจในความช่วยเหลือของพระองค์แล้วคุณก็จะอยู่กับพระองค์ต่อไปในการทดลองของพระองค์)

²⁹ and **I appoint to you a kingdom, even as My Father appointed to Me,**

²⁹ และ **เรา** ได้ตั้งท่านแก่อาณาจักร ดังที่ **พระบิดาของเรา** ได้แต่งตั้งแก่ **เรา**

³⁰ that **you may eat and may drink at My table, in My kingdom**; and **will sit on thrones judging the twelve tribes of Israel**.

³⁰ เพื่อท่านจะได้กินและดื่มยังโต๊ะ **ของเรา** ในอาณาจักร **ของเรา** และนั่งบนบัลลังก์ตัดสินเผ่าทั้งสิบสองของอิสราเอล

Comments 22:29-30. Everyone who has read this portion of Scripture should remember as well: when you have given your heart to the beloved Son of God and have invited Him to be with you, the Lord also appointed you to be with Him in His kingdom if you continue to keep the faith until the end of your life. When the verse tells us that you are at His table with Him, this is where you will all enjoy your blessings for eternity.

ความเห็น22:29-30ก ทุกคนที่ได้อ่านส่วนนี้ของพระคำเขียน จำไว้ให้ดี เมื่อคุณได้ให้ใจของคุณแก่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าและได้เชิญพระองค์ให้อยู่กับคุณ ด้วยกันพระเจ้าได้แต่งตั้งคุณให้อยู่กับพระองค์ในอาณาจักรของพระองค์ ถ้าคุณคงรักษาความศรัทธาจนถึงจุดจบแห่งชีวิตของคุณ เมื่อข้อเขียนได้บอกแก่เราเพื่อให้คุณได้อยู่ที่โต๊ะของพระองค์กับพระองค์ นี่คือการที่คุณจะมีความยินดีพระพรความสุขทั้งหมดสำหรับนิรันดร์

Comments 22:30. “And will sit on thrones judging the twelve tribes of Israel.” In this portion of the verse, the majority of people believe that it applies only to the Apostles, but in truth, it includes all the true believers in the beloved Son of God. On the judgment day, they all have a duty to be behind the throne of God and witness the Majesty of the Lord in judging all those who did not follow and obey the teachings of the Lord.

ความเห็น22:29-30ข “และนั่งบนบัลลังก์ตัดสินเผ่าทั้งสิบสองของอิสราเอล” ในส่วนนี้ของข้อเขียน

คนส่วนมากเชื่อว่ามันใช้เพียงแต่เหล่าอัครสาวกเท่านั้น แต่ในความจริงแล้ว

มันได้รวมเหล่าผู้ที่มีความเชื่ออย่างแท้จริงในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าทั้งหมด ในวันพิพากษา

พวกเขาจะมีหน้าที่อยู่เบื้องหลังพระบัลลังก์ของพระเจ้าและเป็นสักขีพยานของพระเจ้าในการพิพากษาบรรดาผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามและเชื่อฟังตามคำสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า

“And will sit on thrones.” Behind the throne of God will be small thrones for everyone; all the true believers will have their own spot behind the throne. It is difficult for the human mind to imagine the picture: the throne of God and the area of the thrones, which are wider than any mind can imagine. Remember, we are not in our human bodies; the heavenly bodies are different. We do not know anything about the heavenly body, which is why we say that the human mind cannot imagine how magnificent the throne of God is.

“และนั่งบนบัลลังก์” เบื้องหลังบัลลังก์ของพระเจ้าจะมีบัลลังก์เล็กๆสำหรับทุกคน เหล่าผู้ที่มีความเชื่ออย่างแท้จริงจะมีที่ของเขาเองเบื้องหลังบัลลังก์

มันเป็นการยากสำหรับความคิดของมนุษย์ที่จะสร้างภาพ บัลลังก์ของพระเจ้าและบริเวณของบัลลังก์

มันมีความกว้างมากกว่าจินตนาการใดๆสามารถวาดภาพ จำไว้ พวกเราไม่ได้อยู่ในร่างมนุษย์ ร่างแห่งสวรรค์นั้นแตกต่าง

เราไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับร่างแห่งสวรรค์

และนั่นคือทำไมเราจึงบอกว่าความคิดของมนุษย์ไม่สามารถที่จะสร้างภาพถึงความยิ่งใหญ่แห่งบัลลังก์ของพระเจ้าและบริเวณแห่งพระบัลลังก์

“Judging the twelve tribes of Israel.” In this place, in this spot, not only will His people alone be judged at that time, but the outsiders will be judged there as well. You will be witnesses, but you are not part of the decision to judge His people. However, for outsiders, all true believers will be part of the judging; moreover, we are not told what part we will have.

“ตัดสินเผ่าทั้งสิบสองของอิสราเอล” ในที่นี้ ในจุดนี้ ไม่เพียงแต่ประชาชนของพระองค์เท่านั้นที่ตัดสินในเวลานั้น

แต่เหล่าคนนอกด้วยเช่นกันจะถูกตัดสินในที่นั้น คุณจะเป็นพยาน แต่คุณจะไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินประชาชนของพระองค์ แต่สำหรับเหล่าคนนอก เหล่าผู้มีความศรัทธาเชื่อมั่นที่แท้จริงจะเป็นส่วนร่วมในการตัดสิน ยิ่งกว่านั้นเราไม่ได้รับการบอกว่าคุณจะเป็นส่วนใด

³¹ Simon, Simon, behold, Satan asked to have you, that he might sift you as wheat:

³¹ไซมอน ไชมอน ดูเถิด ปีศาจได้ขอเจ้า เพื่อเขาจะได้篩ท่านเหมือนดัง篩ข้าวสาลี

Comments 22:31. To sift like wheat, here it means more than trial and testing, but torturing as well, and Satan himself does not have the authority to go and torture any human unless that person has committed sins (See 1 Corinthians 5:5, Revelation 2:22). As this verse has told, Satan asked the beloved Son of God to torture Simon, and the beloved Son of God informed Simon to let him know, and be aware of the testing time, and stay firm in his faith; because of His mercy, the beloved Son of God has warned Simon here.

ความเห็น22:31 สัดเหมือนดัง篩ข้าวสาลี ในที่นี้มันมีความหมายมากกว่าทดลองและทดสอบ แต่ทุกข์ทรมานด้วยเช่นกัน

และปีศาจเขาเองไม่มีอำนาจที่จะไปทรมานมนุษย์คนใดยกเว้นว่าคนนั้นได้ทำบาป (มอง 1 โครินธ์ 5:5, วิวรรณ์ 2:22) ตามที่ข้อนี้ได้บอก

ปีศาจได้ขอต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเพื่อทรมานไซมอน และพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่ไซมอนเพื่อให้เขาได้รู้

และคอยระวังเวลาแห่งการทดสอบ และคงอยู่ในความศรัทธาเชื่อมั่นของเขา เพราะพระเมตตาของพระองค์

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้เตือนไซมอนในที่นี้

That is why the Lord does put in the heart of a person that something is not right, and when the heart speaks, that person should come and seek forgiveness in the name of the Lord Jesus. When a person commits a sin, that act opens the path for Satan to enter, and the protection from the Lord has been breached (an empty space was created); think of a channel opened but slightly. Torturing and killing are different to the life of a person on earth; evil can torture you but cannot kill you because the time of your life belongs to the Lord Himself. The torture of humans is not the Lord Himself who does it. God is the God

of love, but by letting Satan have the power to enter, it is a warning for anyone who commits sins to come back and ask forgiveness to close the path of evil.

นั่นคือทำไมพระเจ้าได้ใส่ในใจของคนว่าบางอย่างนั้นไม่ถูกต้องและเมื่อใจได้พูดคนนั้นควรจะมาและแสวงหาอภัยโทษในพระนามของพระเยซูเจ้า เมื่อคนใดได้ทำบาปนั้นได้เปิดทางสำหรับปีศาจให้เข้าและความปกปักษ์ของพระเจ้าได้ถูกแยก(ได้สร้างช่องว่าง) คิดถึงช่องทางที่เปิดเพียงเล็กน้อย ปีศาจสามารถทรมาณคุณแต่ไม่สามารถฆ่าคุณ เพราะเวลาแห่งชีวิตของคุณเป็นของพระเจ้าพระองค์เอง ทรมาณและฆ่ามันแตกต่างกันต่อชีวิตบนโลก ความทรมาณของมนุษย์ไม่ใช่พระเจ้าพระองค์เองผู้ทำมัน พระเจ้าคือพระเจ้าแห่งความรัก แต่โดยปล่อยให้ปีศาจมีอำนาจที่จะเข้า มันเป็นข้อเตือนสำหรับผู้ที่ทำบาปเพื่อกลับมาและขออภัยโทษเพื่อปิดทางของปีศาจ

Not every sickness that happens is a part of torture by Satan. The human body has limited time on this earth, and when a part of the body gets weakened, sickness can happen, which is not related to the sin of a person. (Read Psalm 139)

ไม่ใช่ทุกการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นในเวลานั้นคือส่วนหนึ่งแห่งการทรมาณของปีศาจ

ร่างกายของมนุษย์มีเวลาจำกัดบนโลกนี้และเมื่อส่วนหนึ่งของร่างกายอ่อนแอลงความเจ็บป่วยสามารถเกิดขึ้นและนั่นไม่ได้เกี่ยวข้องกับบาปของผู้นั้น (อ่านเพลงสดุดี 139)

³² but I have prayed for you, that your faith fails not; and you, when you have turned back, strengthen your brothers.

³² แต่ **เรา** ได้สวดภาวนาเพื่อท่าน เพื่อว่าความเชื่อของท่านจะไม่ได้ล้มลง และท่าน เมื่อนั้นผู้ที่ได้หันกลับมาอีก จงช่วยเหลือเหล่าพี่น้องของท่าน

Comments 22:32. We can plainly see from the verse that the beloved Son of God has protected His disciple, and He will use him. From Simon's own mistake, he will be able to strengthen his brothers in faith but also give attention to the fact that the beloved Son has prayed to the Father for help. And this is not because He cannot do it by Himself, but in all things, the beloved Son only does according to the Father's will.

ความเห็น 22:32 เราสามารถเห็นได้อย่างชัดแจ้งจากข้อเขียน เมื่อเพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้คุ้มครองป้องกันเหล่าสาวกของพระองค์ และพระองค์จะใช้เขา จากความผิดพลาดของไซมอนเอง เขาจะสามารถช่วยเหลือเหล่าพี่น้องในความศรัทธาของเขา แต่ให้ความสนใจด้วยเช่นกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สวดภาวนาต่อพระบิดาสำหรับขอความช่วยเหลือ และสิ่งนี้ไม่ใช่เพราะว่าพระองค์ไม่สามารถทำมันได้ด้วยพระองค์เอง แต่ในทุกสิ่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าทำนี่เนื่องเพราะความปรารถนาของพระบิดาท่านนั้น

³³ And he said to Him, Lord, with Thee I am ready to go both to prison and to death.

³³ และเขาพูดต่อ **พระองค์ พระองค์ท่าน** กับ **พระองค์** ข้าพเจ้าพร้อมที่จะไปทั้งคุกและถึงตาย

Comments 22:33. Give attention to what Simon has said to the Lord of life: he is ready to go both to prison and death, but he does not know yet what test he will get from Satan. But the mouth has said big words already out, as all humans do all the time; with a big mouth, they say big things, which the majority cannot do.

ความเห็น 22:33 ให้ความสนใจว่าไซมอนได้บอกต่อพระเจ้าแห่งชีวิตว่าอะไร เขานั้นพร้อมที่จะไปทั้งคุกและถึงตาย

แต่เขายังไม่รู้ว่าเขาจะรับการทดสอบอย่างไรจากปีศาจ แต่ปากได้พูดคำใหญ่โตออกไปแล้ว เหมือนที่มนุษย์ทั้งหมดได้ทำอยู่ตลอดเวลา ด้วยปากใหญ่พวกเขาได้พูดสิ่งใหญ่ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถทำได้

³⁴ And He said, I tell you, Peter, the cock will not crow this day, until you will deny three times that you know Me.

³⁴ และ **พระองค์** พูดว่า **เรา** บอกท่าน ปีเตอร์! ไก่จะไม่ขันในวันนี้ จนกระทั่งท่านจะปฏิเสธสามครั้งว่าท่านรู้จัก **เรา**

Comments 22:34. This verse does not mean that the Lord of life predicted what would happen. The beloved Son of God has told Peter clearly when and what will happen. All readers pay attention very well: every moment of your life is already being known by the Lord of Life Himself. The Lord Jesus said what would happen straight, not what could happen. The verse tells that the cock will not crow this day until the denial of Peter, and what the Lord Jesus has said to the disciple is exactly what will happen.

ความเห็น 22:34 ในข้อนี้ มันไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าแห่งชีวิตได้คาดว่าจะเป็นอะไรจะเกิดขึ้น

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้บอกแก่ปีเตอร์อย่างชัดๆถึงเมื่อใดและอะไรจะเกิดขึ้น ให้ผู้อ่านทุกท่านให้ความสนใจเป็นอย่างดี

ทุกเวลาของชีวิตของคุณได้เป็นที่รู้โดยพระเจ้าแห่งชีวิตแล้ว พระเยซูพูดตรงๆว่าอะไรจะเกิด ไม่ใช่ว่าอาจจะเกิดขึ้น ข้อเขียนได้บอกวันนี้ไถ่จะไม่ขึ้นจนกระทั่งการปฏิเสศของปีเตอร์ และอะไรที่พระเยซูได้บอกแก่เหล่าสาวกอย่างนั้นจะเกิดขึ้น

³⁵ And **He** said to them, When **I** sent you without **moneybag**, and **carry-bag**, and **sandals**, lacked you anything? And they said, Nothing.

³⁵ และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขาว่า เมื่อ **เรา** ส่งพวกท่านออกไปโดยไม่มีกระเป๋าสเงิน และย่าม และรองเท้า พวกท่านได้ขาดสิ่งใดบ้าง? และพวกเขาตอบว่า ไม่ขาด

Comments 22:35. The beloved Son of God wants to point out to all the disciples that even if they had nothing, they did not lack anything when He sent them out. He wants them to think about what happened to them in each day of their life before they will give Him an answer.

ความเห็น 22:35 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการเน้นต่อเหล่าสาวกทั้งหมด ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่มีสิ่งใด

พวกเขาไม่ได้ขาดสิ่งใดเมื่อพระองค์ได้ส่งพวกเขาออกไป

พระองค์ต้องการให้พวกเขาคิดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาในแต่ละวันของชีวิตของพวกเขา ก่อนที่พวกเขาจะให้คำตอบต่อพระองค์

³⁶ And **He** said to them, But now, **the one** that has a **moneybag**, let him take it, and likewise a **carry-bag**; and **the one** that has none, let him sell his cloak, and buy a sword.

³⁶ และ **พระองค์** พูดแก่พวกเขา แต่เดี๋ยวนี้ ผู้ที่มีกระเป๋าสเงิน ให้เขาเอาไปด้วย และเช่นเดียวกันย่าม และผู้ที่ไม่มีสิ่งใด ให้เขาขายเสื้อคลุมของเขา และซื้อดาบ

Comments 22:36. “But now, the one that has a moneybag, let him take it, and likewise a carry-bag.” This verse informs all believers to be ready. The Lord even tells you to get a sword for protection, but the sword here is not a weapon for fighting; instead, it is the Word of Life from God, which is sharper than the sword itself, and if you have that, do not worry anymore.

ความเห็น 22:36 “แต่เดี๋ยวนี้ ผู้ที่มีกระเป๋าสเงิน ให้เขาเอาไปด้วย และเช่นเดียวกันย่าม” ข้อเขียนนี้ได้บอกให้ผู้มีความศรัทธาเชื่อทุกคนให้มีความพร้อมพระเจ้าได้บอกถึงแม้ให้ไปเอาดาบสำหรับป้องกันตัว แต่ดาบในที่นี้ไม่ใช่อาวุธสำหรับต่อสู้ แทนที่แล้วมันคือพระคำแห่งชีวิตจากพระเจ้า ซึ่งมีความคมมากกว่าดาบมันเองและถ้าคุณมีสิ่งนั้น อย่าได้เป็นห่วงกังวลอีกต่อไป

“Let him sell his cloak, and buy a sword.” Sell here means giving up all your comfort and being content with what you have. If you have extra, give it away and build up value for the world to come as treasure, and use the Word of God for everything.

This verse actually tells the disciples to be ready to go to spread the Word of God.

“ให้เขาขายเสื้อคลุมของเขา และซื้อดาบ” ขายในที่นี้หมายถึงยกละทิ้งความสบายทั้งหมดของคุณไปและมีความพอใจกับสิ่งที่คุณมี ถ้าคุณมีส่วนเกินให้มันไปเสียและสร้างของมีค่าสำหรับโลกที่จะมาถึงตั้งเป็นสมบัติ และใช้พระคำของพระเจ้าสำหรับทุกอย่าง

ข้อนี้จึงแล้วบอกแก่เหล่าสาวกให้เตรียมพร้อมเพื่อออกไปกระจายพระคำของพระเจ้า

³⁷ For **I** say to you, that this which is written must be fulfilled in **Me**, And **He** was reckoned with the lawless, for the things concerning **Me** have an end.

³⁷ เพราะ **เรา** จะบอกแก่ท่านว่า สิ่งที่ได้มีเขียนไว้เกี่ยวกับ **เรา** จะต้องสำเร็จลง และ **พระองค์** ได้ถูกนับไว้กับพวกที่ได้ละเมิด เพราะสิ่งที่ได้บอกไว้เกี่ยวกับ **เรา** จะสำเร็จลง

Comments 22:37. “And He was reckoned with the lawless.” This means the Lord Jesus was crucified between the lawless and carried our sins with Him. As the beloved Son of God, He is willing to accept to be counted as a criminal, for whatever has been the Father’s will, the beloved Son of God will always fulfill it.

“For the things concerning Me have an end.” The meaning of the beloved Son of God to come down to be human and be crucified, the meaning of all comes to an end at the cross. When He has taken His last breath on the cross, He has accomplished the work He has received from the Father to point out the way to be saved for all humans; this is the thing which concerning Him has come to an end.

ความเห็น 22:37 “และพระองค์ได้ถูกนับไว้กับพวกที่ได้ละเมิด”

มันหมายถึงว่าเมื่อพระเยซูได้ถูกตรึงไว้ระหว่างคนนอกกฎหมายและได้แบกบาปของเขาไว้กับพระองค์ เป็นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

พระองค์ทรงยอมรับที่จะถูกนับว่าเป็นคนนอกกฎหมาย สำหรับพระประสงค์ทุกอย่างของพระบิดา

ตลอดเวลาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะทำทุกอย่างให้สำเร็จ

“เพราะสิ่งที่ได้บอกไว้เกี่ยวกับเราจะสำเร็จลง” ความหมายที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ลงมาเป็นมนุษย์และถูกตรึงบนกางเขน

ความหมายของทุกอย่างได้มาจบลงบนกางเขน พระองค์ได้ทำงานที่พระองค์ได้รับจากพระบิดาเพื่อชี้ทางรอดสำหรับมนุษย์ทั้งหมดจนสำเร็จ

นี่คือสิ่งที่พระองค์มีความเป็นกังวลได้มาถึงจุดจบ

This part of the verse, “And He was reckoned with the lawless,” links indirectly to Isaiah 53:12. Isaiah 53:12 talks about the future as well, while this part of the verse in Luke 22:37 at this point refers only to the beloved Son of God suffering on the cross before He takes the last breath of human life in Him.

ในส่วนแรกของข้อเขียน “ และพระองค์ได้ถูกนับไว้กับพวกที่ได้ละเมิด” เชื่อมโดยตรงกับอิสยาห์ 53:12 อิสยาห์ 53:12

ได้บอกไว้เกี่ยวกับอนาคตเช่นเดียวกัน ในขณะที่ส่วนนี้ ของข้อเขียนในลูกา 22:37

ในจุดนี้ได้หมายถึงเพียงพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับความทรมาณบนกางเขนก่อนที่พระองค์ได้รับการหยาดใจครั้งสุดท้ายของชีวิตมนุษย์ในพระองค์

[Isaiah 53:12. “Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he poured out his soul unto death, and was numbered with the transgressors: yet he bare the sin of many, and made intercession for the transgressors.”

(อิสยาห์ 53:12 “ดังนั้นเราจะแบ่งส่วนของเขากับคนที่ยิ่งใหญ่ และเขาจะแบ่งของที่รับได้กับคนที่มั่งคั่งมาก

เพราะพระองค์ทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ไปสู่ความตาย และทรงนับไว้กับผู้ละเมิด แต่พระองค์ทรงแบกรับบาปของคนเป็นอันมาก

และทรงวิงวอนแทนผู้ล่วงละเมิด”

“Therefore will I divide him a portion with the great.” The Lord gives them all the same, regardless of whether they are the high king or the beggars. The Lord will die for all the same, which is why the verse in Isaiah says divide a portion with the great.

“ ดังนั้นเราจะแบ่งส่วนของเขากับคนที่ยิ่งใหญ่” พระเจ้าให้พวกเขาทั้งหมดอย่างเดียวกัน ไม่สำคัญว่าเขาจะเป็นกษัตริย์หรือคนขอทาน

พระเจ้าจะตายเพื่อทุกคนเช่นเดียวกันและนั่นคือทำไมข้อเขียนในอิสยาห์ที่ให้อภัยแบ่งส่วนของเขากับคนที่ยิ่งใหญ่

“And he shall divide the spoil with the strong.” The spoil here is the blessing; even the strong ones will receive the blessing as well, but unless they turn and they have faith, that is all the Lord expects from them.]

“และเขาจะแบ่งของที่รับได้กับคนที่มั่งคั่งมาก” ของที่รับได้ในที่นี้คือพระพร ถึงแม้ว่ามีมั่งคั่งมากจะได้รับพระพรด้วยเช่นกัน

แต่ยกเว้นว่าพวกเขาหันกลับมา และพวกเขามีความศรัทธา นั่นคือทั้งหมดที่พระองค์คาดหวังจากพวกเขา)

³⁸ And they said, **Lord**, behold, here are two swords. And **He** said to them, It is enough.

³⁸ และพวกเขาพูดว่า **พระผู้เป็นเจ้า** ดูเถิด ในที่นี้มีดาบสองเล่ม และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขาว่า มันเพียงพอแล้ว

Comments 22:38. We will concentrate on the part of the verse “it is enough”; here, the Lord wants to tell the disciples: whatever you have with you, it is enough to be safe. The sword here is not needed for safety, but if you have one, let it be; that is for your mind to think you are safe; that is why the Lord says it is enough, and they do not need to get more than what they have.

ความเห็น 22:38 เราจะมุ่งในส่วนของข้อเขียนที่ว่า “มันเพียงพอแล้ว” ในที่นี้พระเจ้าต้องการบอกแก่เหล่าสาวก อะไรก็ตามที่คุณมีกับคุณ

มันพอแล้วที่จะปลอดภัย ดาบในที่นี้ไม่ได้ต้องการสำหรับความปลอดภัย แต่ถ้าคุณมีมัน ให้เป็นไป เพื่อตามความคิดของคุณให้ปลอดภัย

นั่นคือทำไมพระเจ้าบอกว่ามันพอแล้ว และพวกเขาไม่ต้องไปหาเพิ่มให้มากกว่าที่พวกเขาได้มี

³⁹ And **He** came out, and went, as **His** custom was, to the mount of Olives; and the disciples also followed **Him**.

³⁹ และ **พระองค์** ออกมา และไป ตั้งเป็นประเพณีของ **พระองค์** ไปยังภูเขามะกอกเทศ และเหล่าสาวกด้วยกันได้ติดตามไปกับ **พระองค์**

Comments 22:39. See Comments Mark 14:32 and Comments Matthew 26:36. Gethsemane was a garden across the Kidron Valley, and it was on the Mount of Olives. It was a big area separated by a group of trees very close to each other, looking like a natural wall. (See Additional Comments Mark 14:32).

“And He came out.” After they finished the Passover meal, they all stayed together talking.

ความเห็น 22:39 มองมาระโกความเห็น 14:32 และมัทธิวความเห็น 26:36 เกทเสมนีคือสวนตรงข้ามหุบเขาคิดรอน และมันอยู่บนภูเขามะกอกเทศ มันเป็นบริเวณกว้างใหญ่ซึ่งได้แยกกันโดยกลุ่มของต้นไม้ที่ปลูกอยู่ใกล้ๆกันมาก มองเหมือนกำแพงตามธรรมชาติ (มองเห็นเพิ่มเติมของมาระโกความเห็น 14:32)

“ และพระองค์ออกมา “ หลังจากที่พวกเขาเสร็จจากรับประทาน พวกเขาคงอยู่พูดคุยด้วยกัน

⁴⁰ And when **He** was at the place, **He** said to them, Pray that **you** enter not into temptation.

⁴⁰ และเมื่อ **พระองค์** ถึงที่นั่น **พระองค์** บอกแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงสวดภาวนาเพื่อไม่ให้เข้าสู่การทดลอง

Comments 22:40. For verses 40 to 46, see Comments Matthew 26:36-46 and Comments Mark 14:32-42.

For this verse, see Comments Matthew 26:41 and Comments Mark 14:38.

ความเห็น 22:40 สำหรับข้อ 40 ถึง 46 มองมัทธิวความเห็น 26:36-46 และมาระโกความเห็น 14:32-42

สำหรับข้อนี้ มองมัทธิวความเห็น 26:41 และมาระโกความเห็น 14:38

“Pray that you enter not into temptation.” Regardless of how firm in faith you are, temptation is a big obstacle for all humans; temptation of body needs and the mind wandering around. Temptation plays with the human mind and makes the mind wander away from the Word of God, but if the deep of your heart keeps praising the Lord, then the Lord will give strength to your heart to fight back the temptation.

“ พวกท่านจงสวดภาวนาเพื่อไม่ให้เข้าสู่การทดลอง ” ไม่สำคัญว่าคุณมีความมั่นคงในความจริงมากเพียงใด

การทดลองนั้นเป็นอุปสรรคใหญ่สำหรับมนุษย์ทุกคน

การทดลองของความต้องการของร่างกายและจิตใจที่ล่องลอยไปและทำให้ความคิดล่องลอยออกไปรอบๆการทดลองเล่นกับความคิดของมนุษย์และทำให้ความคิดออกไปจากพระคำของพระเจ้า แต่ถ้าส่วนลึกของใจของคุณเฝ้าบูชาพระเจ้า

แล้วพระเจ้าจะให้กำลังแก่ใจของคุณเพื่อต่อสู้กลับไปยังการทดลอง

⁴¹ And **He** withdrew from them about a stone's cast; and **knelt** down and prayed,

⁴¹ และ **พระองค์** แยกไปจากพวกเขาประมาณโยนก้อนหิน และ **พระองค์** คุกเข่าลงและสวดภาวนา

⁴² saying, **Father**, if **Thou** are willing, remove this cup from **Me**. Nevertheless, not **My** will, but **Thine**, be done.

⁴² พูดว่า **พระบิดา** หากเป็นพระประสงค์ของ **พระองค์ท่าน** โปรดยกถ้วยนี้ไปจาก **ข้าพเจ้า** แต่ถึงอย่างนั้นก็ตาม ไม่ใช่ความประสงค์ **ของข้าพเจ้า** แต่ของ **พระองค์ท่าน** จงสำเร็จลง

Comments 22:41-42. See Comments Matthew 26:39 and Comments Mark 14:35-36. This prayer is the first prayer the Lord Jesus made to the Father about the way of His death that will come. Not because it is heavy but because the beloved Son of God still wants to have help from the Father. He is in human form and has the same weakness as all humans, and with knowing how He will die, He will need help from the Father.

ความเห็น 22:41-42 มองมัทธิวความเห็น 26:39 และมาระโกความเห็น 14:35-36

สิ่งนี้คือคำสวดภาวนาแรกที่พระเยซูเจ้าที่มีถึงพระบิดาเกี่ยวกับวิธีแห่งความตายของพระองค์เมื่อจะมาถึง ไม่ใช่เพราะมันหนัก

แต่เพราะพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ายังคงต้องการความช่วยเหลือจากพระบิดา พระองค์ในรูปของมนุษย์และมีความอ่อนแอเหมือนมนุษย์ทั้งหลาย และด้วยความรู้ว่าพระองค์จะตายอย่างไร พระองค์จะต้องการความช่วยเหลือจากพระบิดา

⁴³ And there appeared to **Him** an angel from heaven, strengthening **Him**.

⁴³ และในที่นี่ได้ปรากฏต่อ **พระองค์** ทูตจากสวรรค์ ฐักำลังของ **พระองค์**

Comments 22:43. An angel from heaven appeared to Him during the first prayer. The beloved Son of God in human form needed encouragement from the Father; this angel from the Father came down to be with the

beloved Son of God as a sign to Him that the Father is here as well because the pain from the death on the cross for the beloved Son of God, as a human, is great. That is why this verse is here, and it shows all humans that the beloved Son of God is truly human as well.

ความเห็น22:43 ชูตจากสวรรค์ปรากฏแก่พระองค์ในขณะที่พระองค์สวดภาวนาครั้งแรก

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์ต้องการกำลังใจจากพระบิดา เหล่าชูตสวรรค์จากพระบิดา

ได้ลงมาอยู่กับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเหมือนเป็นสัญญาณต่อพระองค์ว่าพระบิดานั้นอยู่ที่นั่นเช่นเดียวกัน

เพราะความเจ็บปวดจากความตายบนกางเขนสำหรับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ผู้เป็นมนุษย์ นั้นยิ่งใหญ่ นั่นคือทำไมข้อเขียนนี้จึงอยู่ในที่นี้

และเพื่อแสดงต่อมนุษย์ทั้งหมดว่าแท้จริงแล้วพระบุตรสุดที่รักของเจ้านั้นคือมนุษย์ที่แท้จริงด้วยเช่นเดียวกัน

44 And being in agony **He** prayed more earnestly; and **His** sweat became as it were great drops of blood falling down upon the ground.

⁴⁴และอยู่ในความวิตก **พระองค์** สวดภาวนาอย่างจริงจัง และเหงื่อของ **พระองค์** กลายเป็นหยดของโลหิตตกลงยังพื้น

Comments 22:44. “... He prayed more earnestly.” The beloved Son of God in human form has the same feelings as all humans have. The scene of His own death has come in front of Him as it already happened when He earnestly poured His human heart to His Father. The fear and worry for His own disciples has taken hold of Him as well, but not fear for Himself. See also Comments Matthew 26:42 and Comments Mark 14:39.

ความเห็น22:44ก “...พระองค์สวดภาวนาอย่างจริงจัง” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์มีความรู้สึกเช่นเดียวกันกับที่มนุษย์ทั้งหมดได้มี

เหตุการณ์ของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เองได้มาถึงเบื้องหน้าพระองค์เหมือนมันได้เกิดขึ้นแล้ว

เมื่อพระองค์ทรงเทอย่างเอาใจจริงเอาใจแห่งความเป็นมนุษย์ของพระองค์แต่พระบิดาของพระองค์

ความกลัวและความเป็นกังวลสำหรับเหล่าสาวกของพระองค์เองได้มีผลกระทบต่อพระองค์เช่นกัน แต่ไม่ใช่ความกลัวสำหรับตัวของพระองค์เอง

ด้วยกัน มองมัทธิวความเห็น 26:42 และมาระโกความเห็น 14:39

“His sweat became as it were great drops of blood ...” When the verse has told as if “it were great drops of blood,” this is not His blood in this verse, but the sweat that the beloved Son of God has shed out; the way the sweat was dropping, it flowed as easily as the blood flowing, which most humans do not have the same way. Also, this verse has told all humans as well that the beloved Son of God in human form has suffered emotionally, for fear, but not fear for Himself, but for all loved ones because He has already seen what will happen to them in the future.

The prayer described here in verse 44 is the second prayer of the Lord to the Father.

ความเห็น 22:44ข เมื่อข้อเขียนได้บอกว่ามันเหมือนหยดของโลหิต นั่นไม่ใช่พระโลหิตของพระองค์ในข้อนี้

แต่เรื่องนั้นที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้หยดลง วิธีที่เหงื่อได้หยด มันไหลอย่างง่าย ๆ ดั่งเหมือนเลือดไหล ซึ่งมนุษย์ส่วนมากไม่ได้มีอย่างเดียวกัน

ด้วยกัน ข้อนี้ได้บอกแก่มนุษย์ทุกคนด้วยเช่นเดียวกัน พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าในรูปมนุษย์มีความทรมานแห่งความรู้สึก สำหรับความกลัว

แต่ไม่ใช่ความกลัวสำหรับพระองค์เอง แต่สำหรับผู้ที่ยังที่พระองค์รักเพราะพระองค์ได้เห็นแล้วว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อพวกเขาในอนาคต

คำสวดภาวนาที่พูดถึงในที่นี้ในข้อ44คือคำสวดภาวนาครั้งที่สองของพระเจ้าต่อพระบิดา

45 And when **He** rose up from the prayer, **He** came to the disciples, and found them sleeping from sorrow,

⁴⁵และเมื่อ **พระองค์** ลุกขึ้นจากการสวดภาวนา **พระองค์** มายังเหล่าสาวก และพบพวกเขากำลังนอนหลับเพราะความเศร้า

Comments 22:45. See Comments Matthew 26:43 and Comments Mark 14:40. In the Gospel of Mathew 26:44, it says that the Lord went three times to pray alone away from the disciples. The Gospels of Matthew and Mark tell us that the disciples were sleeping because their eyes were heavy. Here in this gospel, the verse says they were “sleeping from sorrow.” Think as a human: when fear and worry have covered the heart, the mind of all disciples becomes stressed, and that is why the verse says, “from sorrow.” They worry not only about themselves but also about what the beloved Son of God will do and what will end up with them as well.

ความเห็น 22:45 มองมัทธิวความเห็น 26:43 และมาระโกความเห็น 14:40 ในพระหนังสือของมัทธิว 26:44 มันได้บอกพระเจ้าได้ไปเพื่อสวดภาวนาสวมครั้งตามลำพังแยกไปจากเหล่าสาวก ในหนังสือของมัทธิวและมาระโก มันบอกว่าเหล่าสาวกกำลังนอนหลับเพราะตาของพวกเขาหนัก ในที่นี้ในพระหนังสือเขียนบอกว่าพวกเขา "กำลังนอนหลับเพราะความเศร้า" คิดอย่างมนุษย์ เมื่อความกลัวและความเป็นห่วงได้จับใจ ความคิดของเหล่าสาวกทั้งหมดได้เกิดความเครียดขึ้นและนั่นจึงเป็นเหตุที่เขียนได้บอกได้ว่าจากความเศร้าโศก พวกเขาที่มีความเป็นห่วงไม่ใช่สำหรับตัวของพวกเขาลำพังเท่านั้น แต่ด้วยกันเป็นห่วงเกี่ยวกับว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะทำอะไร และพวกเขาจะจบลงอย่างไรด้วยเช่นกัน

⁴⁶ and said to them, Why sleep you? Rise and pray, that you enter not into temptation.

⁴⁶ และพูดต่อพวกเขาว่า ทำไมจึงนอนอยู่อีก? ลุกขึ้นและสวดภาวนา เพื่อท่านอย่าได้เข้าสู่การทดลอง

Comments 22:46. The Lord wants all readers to concentrate and think; when the time of life comes, that hard time, sleep will not help but prayer. Pray and ask for mercy from the Father Himself, that all will go well, and you will receive the strength from the Father. Give attention to what the Lord has told us: pray, but believers do not take the prayer seriously; all believers should pray more, so as the verse has told us, "you enter not into temptation," and that is what praying can do for everyone.

ความเห็น22:46 พระเจ้าต้องการให้ผู้อ่านทุกคนตั้งสมาธิและคิด เมื่อเวลาแห่งชีวิตมาถึง เมื่อมีความยากลำบาก นอนหลับได้จะไม่ช่วยแต่สวดภาวนา สวดภาวนาและขอสำหรับพระเมตตาจากพระบิดาพระองค์เอง เพื่อทุกอย่างจะได้ดำเนินไปด้วยดี และคุณจะได้รับกำลังจากพระบิดา ให้ความสนใจว่าพระเจ้าได้บอกอะไรแก่พวกเรา สวดภาวนา แต่ผู้มีความเชื่อที่ไม่ให้ความจริงจังต่อการสวดภาวนา และเหล่าผู้มีความเชื่อควรจะสวดภาวนามากขึ้น ดังที่พระข้อเขียนได้บอกแก่พวกเรา " ท่านอย่าได้เข้าสู่การทดลอง " และนั่นคืออะไรที่การสวดภาวนาสามารถทำให้สำหรับทุกคน

⁴⁷ While He was still speaking, behold, a crowd, and he who is called Judas, one of the twelve, went before them; and he drew near to Jesus to kiss Him.

⁴⁷ ขณะที่ พระองค์ ยังคงพูดอยู่ ดูเถิด ฝูงชน และเขาที่เรียกว่ายูดาส คนหนึ่งในพวกสิบสอง นำหน้าพวกเขา และเมื่อเขาเข้ามาใกล้กับ พระเยซู เพื่อจูบ พระองค์

Comments 22:47. For verses 47-53, see Comments Matthew 26:47-56 and Comments Mark 14:43-50.

For verse 47, see Comments Matthew 26:47-49 and Comments Mark 16:43-45.

ความเห็น 22:47 สำหรับข้อ 47-53 มองมัทธิวความเห็น 26:47-56 และมาระโกความเห็น 14:43-50

สำหรับข้อ 47 มองมัทธิวความเห็น 26:47-49 และมาระโกความเห็น 16:43-45

⁴⁸ But Jesus said to him, Judas, are you betraying the Son of Man with a kiss?

⁴⁸ แต่ พระเยซู พูดแก่เขาว่า ยูดาส ท่านกำลังทรยศต่อ บุตรมนุษย์ ด้วยจูบ?

Comments 22:48. This verse is complementing Matthew 26:50a which says, "And Jesus said to him, Friend, for what have you come?" See Comments Matthew 26:47- 48.

ความเห็น 22:48 ข้อนี้ช่วยเติมเต็มแก่มัทธิว46:50ก ซึ่งบอกว่า " และพระเยซูพูดแก่เขาว่า สหายเอ๋ยทำไมสำหรับซึ่งเจ้าได้มา " มองมัทธิวความเห็น 26:47,48

⁴⁹ And when they that were around Him saw what was about to happen, they said, Lord, shall we strike with the sword?

⁴⁹ และเมื่อพวกที่ติดตามอยู่รอบๆ พระองค์ เห็นว่าอะไรจะเกิดขึ้น พวกเขาพูดว่า พระองค์ท่าน ควรที่เราจะฟันด้วยดาบ?

⁵⁰ And a certain one of them struck the servant of the high priest, and cut off his right ear.

⁵⁰ และคนหนึ่งเ็นพวกเขาฟันคนรับใช้ของมหาปุโรหิต และฟันหูข้างขวาเขา

Comments 22:49-50. These verses complement Matthew 26: 50b-51 and Mark 14:47. See Comments Matthew 26:51b.

ความเห็น 22:49-50 ข้อนี้ข้อนี้ช่วยเติมเต็มแก่มัทธิว 26:50ข-51และมาระโก14:47 มองมัทธิวความเห็น 26:51ข

⁵¹But Jesus answering said, **Leave them alone**. And **He** touched his ear, and healed him.

⁵¹แต่ **พระเยซู** ตอบว่า ปลอ่ยพวกเขาไว้ตามลำพัง และ **พระองค์**แตะหูของเขา และรักษาเขา

Comments 22:51. “And He touched his ear, and healed him.” All readers should pay attention; this servant has hurt the Lord, even though He did not hurt the Lord physically, but by coming to capture the beloved Son of God, he showed the intention of harming Him. Yet, the beloved Son of God forgives him, and in this place, it confirms the forgiveness; the beloved Son of God heals him, and the Lord did not get angry at him because this man is a servant of someone else; he is acting according to the orders of his master. All Christians should do the same, as the Lord teaches us, to forgive all, even those that hurt you; we all should forgive as well.

See Comments Matthew 26:52-54.

ความเห็น22:51 “ และพระองค์แตะหูของเขา และรักษาเขา” ให้ผู้อ่านทั้งหมดให้ความสนใจ คนรับใช้ผู้นี้ได้ทำร้ายพระเจ้า ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้ทำร้ายร่างกายของพระเจ้า แต่โดยการมาเพื่อจับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เขาได้แสดงเจตนาเพื่อทำร้ายพระองค์ ถึงกระนั้นพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ให้อภัยแก่เขาและในที่มีนั้นเป็นที่ยืนยันถึงการอภัยโทษ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รักษาเขาและพระเจ้าไม่ได้มีความโกรธต่อเขา เพราะชายคนนี้เป็นคนรับใช้ของผู้อื่น เขาทำตามคำสั่งนายของนายที่ให้แก่เขา เหล่าคริสเตียนทุกคนควรเป็นเช่นเดียวกัน พระเจ้าสอนพวกเรา ให้อภัยแก่ทุกคน แม้แต่พวกนั้นที่ทำร้ายคุณ พวกเราควรจะให้ภัยด้วยเช่นเดียวกัน

มองมัทธิวความเห็น 26:52-54

⁵² And **Jesus** said to the chief priests, and captains of the temple, and elders, **those having** come against **Him**, **Have you** come out, as against a robber, with swords and **clubs**?

⁵²และ **พระเยซู** พูดต่อปุโรหิต และนายทหารของธรรมศาลา และพวกผู้ใหญ่ พวกนี้ที่ได้มาต่อต้าน **พระองค์** พวกท่านมา เหมือนกับต่อต้านโจร ด้วยดาบและตะบอง?

⁵³ When **I** was daily with you in the temple, **you** stretched not **out** your hands against **Me**; but this is your hour, and the power of darkness.

⁵³เมื่อ **เรา** ทุกวันอยู่กับพวกท่านในธรรมศาลา พวกท่านไม่ได้ยื่นมือออกต่อต้าน **เรา** แต่ในเวลานี้เป็นของพวกท่าน และอำนาจของความมืด

Comments 22:51-53. See Comments Matthew 26:52-56 and Comments Mark 14:48-50.

“But this is your hour, and the power of darkness.” We can see clearly from the verse itself: the darkness hour has come, the darkness hour has come upon His children, and that darkness has encouraged them to go against the beloved Son of God up to the point they can stand against all the work that they have seen and all the words that the beloved Son of God has taught to them. At that hour, the darkness had power over them, and it was a sad hour for heaven.

ความเห็น 22:51-53 มองมัทธิวความเห็น 26:52-56 และมาระโกความเห็น 14:48-50

“ แต่ในเวลานี้เป็นของพวกท่าน และอำนาจของความมืด” เราสามารถเห็นได้ชัดจากข้อเขียนมันเอง เวลาของความมืดได้มา เวลาของความมืดได้มาบนเด็กของพระองค์และความมืดได้สนับสนุนพวกเขาให้ไปต่อต้านพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าถึงขั้นที่พวกเขาสามารถต่อต้านงานทั้งหมดที่พวกเขาได้เห็นและพระคำที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้สอนแก่พวกเขา ในเวลานั้น ความมืดได้มีอำนาจเหนือพวกเขา และมันเป็นเวลาแห่งความเศร้าสำหรับสวรรค์

⁵⁴And they seized **Him**, and led **Him** away, and brought **Him** into the high priest’s house. But Peter followed afar off.

⁵⁴และพวกเขาจับ **พระองค์** และพา **พระองค์** ไป และนำ **พระองค์** ไปยังบ้านของมหาปุโรหิต แต่ปีเตอร์ติดตามไปห่างๆ

Comments 22:54. The Lord wants all readers to pay attention to where the people take the beloved Son of God: they take Him to the high priest’s house. By position, the high priest must be a servant of God, but in

this place, the high priest, by the power of darkness, will turn his ear and his face away from the voice of the Lord when they bring the beloved Son of God there.

See also Comments Matthew 26:57-58 and Comments Mark 14:53-54.

ความเห็น 22:54 พระเจ้าต้องการให้ผู้อ่านทุกคนให้ความสนใจว่าประชาชนพาพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าไปยังที่ใด พวกเขาพาพระองค์ไปยังบ้านของมหาปุโรหิต โดยตำแหน่ง มหาปุโรหิตต้องเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า แต่ในที่นี้มหาปุโรหิต โดยอำนาจของความมืด จะปิดหูของเขาและหันหน้าของเขาไปจากเสียงของพระเจ้าเมื่อพวกเขานำพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้ามายังที่นั่น
ด้วยกันมองมหัศจรรย์ความเห็น 26:57-58 และมาระโกความเห็น 14:53-54

⁵⁵ Then they **having** kindled a fire in the midst of the **courtyard**, and **having sat** down together, Peter was **sitting** in the midst of them.

⁵⁵ แล้วเมื่อพวกเขาได้ก่อไฟในกลางลาน และนั่งลงด้วยกัน ปีเตอร์นั่งอยู่ในหมู่พวกเขา

Comments 22:55. For verses 55 to 62, see Comments Matthew 26:69-75 and Comments Mark 14:66-72.

ความเห็น 22:55 สำหรับข้อ 55 ถึง 62 มองมหัศจรรย์ความเห็น 26:69-75 มาระโกความเห็น 14:66-72

⁵⁶ And a certain maid seeing him **sitting by** the light, and looking **intently on** him, said, This **one** also was with **Him**.

⁵⁶ และคนรับใช้หญิงคนหนึ่งเห็นเขานั่งอยู่ในแสงไฟ และมองเขาอย่างเข้มงวด พูดว่า ชายคนนี้นั่งด้วยกันอยู่กับ **พระองค์**

⁵⁷ But he denied, saying, Woman, I know **Him** not.

⁵⁷ แต่เขาไม่ยอมรับ พูดว่า หญิงอัย เราไม่รู้จัก **พระองค์**

Comments 22:55-57. See Comments Matthew 26:69-70 and Comments Mark 14:66-68a. This maid here in these verses is the personal maid of the high priest, as given in Mark 14:66. This denial by Peter is one that the Lord counts as a denial.

ความเห็น 22:55-57 มองมหัศจรรย์ความเห็น 26:69-70 และมาระโกความเห็น 14:66-68ก

หญิงรับใช้คนนี้เป็นชื่อนี้เป็นหญิงรับใช้ส่วนตัวของมหาปุโรหิต

ตามที่ให้ในมาระโก 14:66...การปฏิเสธโดยปีเตอร์ครั้งนี้ได้นับไว้โดยพระเจ้าว่าเป็นการปฏิเสธ...

⁵⁸ And after a little while another saw him, and said, **You also are** one of them. But Peter said, Man, I am not.

⁵⁸ และหลังจากนั้นมีอีกคนเห็นเขา และพูดว่า ท่านด้วยเป็นคนหนึ่งในพวกเขา แต่ปีเตอร์พูดว่า ท่านอัย ไม่ใช่ฉัน

Comments 22:58. As the verse has told, a servant of the high priest recognized Peter as well, and Peter denied the Lord again. This denial is a general statement made by Peter, and the Lord did not count it as a heart denial. We can notice that this denial does not impact the heart of the speaker.

ความเห็น 22:58 ตามที่ข้อเขียนได้บอก คนรับใช้ของมหาปุโรหิตจำปีเตอร์ได้ด้วยเช่นกัน และปีเตอร์ได้ปฏิเสธพระเจ้าอีก

การปฏิเสธนี้เป็นคำบอกอย่างทั่วไปทำโดยปีเตอร์และมันไม่ได้นับเข้าโดยพระเจ้าเหมือนดังการปฏิเสธของใจ

เราสามารถสังเกตได้ว่าการปฏิเสธครั้งนี้ไม่ได้มีผลกระทบต่อใจของผู้พูด

⁵⁹ And **having passed** about one hour, another **one** confidently affirmed, saying, Of a truth this **one** also was with **Him**; for he is **also** a **Galilean**.

⁵⁹ และหลังจากนั้นประมาณหนึ่งชั่วโมง อีกคนยืนยันอย่างมั่นใจ พูดว่า จริงๆแล้วชายคนนี้นั่งด้วยกันอยู่กับ **พระองค์** เพราะเขาเป็นชาวกาลิเลียม

Comments 22:59. This event here happens at the same time as Mathew 26:73. We should also remember that in the courtyard, there were many maids and servants, and if Peter were with them, many of them would make this accusation. As we can see from the verse itself, not only the maids but also the servants recognize him. We can notice by the time difference here, specifically told, another hour has passed; each Gospel reports different angles of the events, the same overall event, but at slightly different times of the reporting, a portion of the overall event is being reported; in one hour many things happened.

ความเห็น 22:59 เหตุการณ์นี้ในที่นี่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันของมัทธิว26:73 เราควรจะจำไว้ด้วยเช่นเดียวกัน
ที่ในเขตสนาามันมีเหล่าหญิงรับใช้และผู้รับใช้ และถ้าปีเตอร์อยู่กับพวกเขา หลายคนในพวกเขาจะกล่าวข้อกล่าวหานี้
ตามที่เราสามารถเห็นได้จากข้อเขียนมันเอง ไม่ใช่เพียงแต่หญิงรับใช้ แต่ด้วยกันเหล่าคนรับใช้จำเขาได้เช่นเดียวกัน
เราสามารถสังเกตได้ว่าเวลาต่างกันที่นี่ โดยเฉพาะได้บอกว่า อีกชั่วโมงได้ผ่านไป พระหนังสือแต่ละเล่มรายงานเหตุการณ์ต่าง ๆ ในมุมมองต่าง
เหตุการณ์โดยรวมนั้นเป็นเช่นเดียวกันแต่ (มีส่วนแตกต่างเล็กน้อยของเวลาที่รายงาน) (ส่วนต่างๆของเหตุการณ์นี้มีรายงานแล้ว)
ในหนึ่งชั่วโมงมีหลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้น

⁶⁰ But Peter said, Man, I know not what you say. And immediately, while he was still speaking, the cock crowed.

⁶⁰ แต่ปีเตอร์พูดว่า ท่านเอ๋ย เราไม่รู้ว่าท่านพูดว่าจะไร และในทันใด ในขณะที่เขายังคงพูดอยู่ ไก่ได้ขัน

Comments 22:59-60. This denial event with this servant happened at a similar time to the denial event in Matthew 26:73-74. Again, this denial with this servant in Luke is a general denial; it is not a heart denial, just a generic statement. However, in Matthew 26:73-74, it is said that Peter used curses and swearing, which is a heart denial. By heart denial, we mean that the heart truly believes what the person has said, but here Peter says with fear, not his heart that denied the Lord; the fear has made people deny the Lord. Putting together all the events in all four Gospels (Matthew, Mark, Luke, and John), it shows that Peter made more denial statements, but in reality, he had only three heart denials, as told by the Lord in Matthew 26:34 and Luke 22:61 where it says “you will deny me three times” (See Comments Luke 22:61).

ความเห็น 22:59-60 เหตุการณ์การปฏิเสธนี้กับคนรับใช้ที่เกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกับการปฏิเสธในมัทธิว 26:73-74
การปฏิเสธครั้งนี้กับคนรับใช้คนหนึ่งในลูกา อีกครั้ง คือการปฏิเสธทั่วไป เป็นเพียงแค่ว่ากล่าวทั่วไป มันไม่ใช่ใจของเขาที่ปฏิเสธพระเจ้า
เป็นแค่คำกล่าวทั่วไป อย่างไรก็ตาม ในมัทธิว 26:73-74 ได้บอกว่าปีเตอร์ได้ใช้คำสาปและคำสบถ ซึ่งคือใจที่ได้ปฏิเสธ โดยใจปฏิเสธ
เราหมายความว่าใจที่ได้มีความเชื่อในสิ่งที่ผู้นั้นได้พูด แต่ในที่นี้ปีเตอร์พูดด้วยความกลัว ไม่ใช่ใจของเขาที่ปฏิเสธพระเจ้า
ความกลัวทำให้คนปฏิเสธพระเจ้า

รวบรวมเหตุการณ์ทั้งหมดในพระหนังสือทั้งสี่ (มัทธิว มาระโก ลูกา ยอห์น) มันได้แสดงว่าปีเตอร์นั้นได้ทำการปฏิเสธหลายครั้ง แต่โดยจริงแล้ว
เขาได้ปฏิเสธด้วยใจเพียงสามครั้ง ตามที่พระเจ้าได้บอกในมัทธิว26:34 และลูกา 22:61 ในที่ที่บอกว่า “เจ้าจะปฏิเสธเราสามครั้ง” (
มองลูกาความเห็น22:61)

Q: From all the gospels, we can count the following denials: two times with the maids, two times with the two servants in Luke, and one more time with the multitude. Which of these denials are counted by the Lord?

คำถาม จากพระหนังสือทั้งหมดเราสามารถนับการปฏิเสธได้ สองครั้งกับหญิงรับใช้ สองครั้งกับคนรับใช้ในลูกาและอีกครั้งกับฝูงชน
ครั้งใดซึ่งการปฏิเสธเหล่านี้ที่พระเจ้าได้นับ?

A: In reality, Peter denied the Lord more than three times, some indirectly and some directly, but the Lord says that three times are the ones that will impact his heart because he has cursed himself as well; that is the time that impacted him. As he was walking and saying some general denial statements, those did not impact his heart, but the Gospel states that in reality, he will deny the Lord, and he did it three times, which has impacted his heart.

คำตอบ ในความเป็นจริงแล้วปีเตอร์ได้ปฏิเสธพระเจ้ามากกว่าสามครั้ง บางครั้งโดยตรงและบางครั้งโดยอ้อมๆ
แต่พระเจ้าได้บอกว่าสามครั้งซึ่งจะมีผลกระทบต่อใจของเขา เพราะเขาได้คำตัวเขาเองด้วยเช่นกัน นั่นคือครั้งที่มิมีผลกระทบต่อตัวเขา
เมื่อเดินและพูดคำปฏิเสธทั่วไป เหล่านี้จะไม่มิมีผลกระทบต่อใจของเขา แต่ในพระหนังสือได้บอกในจริงๆเขาจะปฏิเสธพระเจ้า
และเขาได้ทำมันสามครั้งซึ่งจะมีผลกระทบต่อใจของเขา

⁶¹ And the Lord turned, and looked at Peter. And Peter remembered the word of the Lord, how He said to him, Before the cock crows this day you will deny Me three times.

⁶¹ และ **พระองค์ท่าน** หันหน้า และมองยังปีเตอร์ และปีเตอร์จำได้ถึงคำของ **พระองค์ท่าน** สิ่งที **พระองค์** ได้พูดกับท่าน
วันนี้ก่อนไปขึ้นท่านจะปฏิเสธ **เรา** สามครั้ง

Comments 22:61. Peter had a big mouth; he denied knowing the Lord many times, but the straight denials were three times, which made an impact on his heart (See Comments Luke 22:60).

Analyzing these verses in all the Gospels, we can see that Peter denied the Lord in truth (heart denials) three times: first to the high priest's personal maid (See Luke 22:57 where Peter says: "I know Him not," this being correlated to Mark 14:66-68 and Matthew 26:69-70), second to the other high priest's maid (See Matthew 26:71-72 where Peter says: "I know not the Man," this being correlated to Mark 14:69-70a and John 18:17), and the third one to those that stood by (See Matthew 26:74 where Peter says: "Then he began to curse and to swear, I do not know the Man. And immediately the cock crowed," this being correlated directly to Mark 14:70b-72, and indirectly to Luke 22:58-60 and John 18:25-27).

ความเห็น 22:61 ปีเตอร์มีปากเบา เขาได้ปฏิเสธว่ารู้จักพระเจ้าหลายครั้ง แต่การปฏิเสธโดยตรงมีสามครั้งซึ่งมีผลกระทบต่อใจของเขา (มองลูกาความเห็น 22:60)

วิเคราะห์หัวข้อเหล่านี้ในพระหนังสือทั้งหมด เราสามารถเห็นได้ว่าปีเตอร์ปฏิเสธพระเจ้าอย่างจริงๆ (ใจที่ปฏิเสธ) สามครั้ง ครั้งแรกต่อมหาปุโรหิตหญิงรับใช้ส่วนตัวของมหาปุโรหิต (มองลูกา22:57 ที่ซึ่งปีเตอร์ได้พูดว่า "เราไม่รู้จักพระองค์ท่าน" ส่วนนี้เกี่ยวข้องกับมาระโก14:66-68 และมัทธิว 26:69-70) ครั้งที่สองกับหญิงรับใช้ของมหาปุโรหิต (มองมัทธิว 26:71-72 ที่ซึ่งปีเตอร์พูดว่า "เราไม่รู้จักเขา" ส่วนนี้เกี่ยวข้องกับมาระโก14:69-70ก และยอห์น 18:17) และครั้งที่สามกับพวกนั้นที่ยืนอยู่รอบๆ (มองมัทธิว26:74 ที่ซึ่งปีเตอร์พูดว่า "แล้วเขาได้เริ่มสาปแช่งและสาบาน เราไม่รู้จักเขา และในทันใดก็ได้ขึ้น" ส่วนนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับมาระโก14:70ข-72 และส่วนนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับลูกา22:58-60 และยอห์น18:25-27)

⁶² And he went out, and wept bitterly.

⁶² และเขาออกไป และร้องไห้อย่างขมขื่น

Comments 22:61-62. See Comments Matthew 26:75 and Comments Mark 14:72.

The order of Peter's denial and the mocking of the Lord Jesus and His condemnation by the council is reversed in this gospel versus the Gospels of Matthew and Mark. All these things happen at the same time, and each gospel reports specific things, but they are not in order. However, the Gospel of Luke is the most orderly account of the events in the life of our Lord Jesus.

ความเห็น 22:61-62 มองมัทธิวความเห็น 26:75 และมาระโกความเห็น 14:72

การปฏิเสธตามลำดับการปฏิเสธของเปโตรและการเยาะเย้ยพระเยซูและการประณามของพระองค์โดยสภานั้นกลับกันกับพระหนังสือของมัทธิวและมาระโก ทุกอย่างเกิดขึ้นในเวลาเดียวกันและพระหนังสือแต่ละเล่มได้รายงานเฉพาะสิ่ง แต่ไม่ได้เป็นตามลำดับกัน ถึงอย่างไรก็ตาม พระหนังสือของลูกาได้เรียงเรียงตามลำดับมากที่สุดเกี่ยวกับเหตุการณ์ในชีวิตของพระเยซูเจ้าของเรา

Summary of Peter's denials of the Lord as recorded by the four Gospels

In total, we have five different denials that the four Gospels record. Some are general denials, and three of them are heart denials that the Lord counted.

สรุปการปฏิเสธพระเจ้าของปีเตอร์ตามบันทึกโดยพระหนังสือทั้งสี่

ในทั้งหมด เรามีการปฏิเสธห้าครั้งที่ได้บันทึกโดยพระหนังสือสี่เล่ม บางครั้งการปฏิเสธทั่วไปและสามครั้งในพวกนั้นคือใจปฏิเสธที่พระเจ้าได้นับ

Peter's three heart denials:

ใจปฏิเสธสามครั้งของปีเตอร์

1. To maid #1 which is the high priest's personal maid: Mark 14:66-68, Matthew 26:69-70, Luke 22:55-57.

...1 กับหญิงรับใช้ #1 ซึ่งคือหญิงรับใช้ส่วนตัวของมหาปุโรหิต... มาระโก 14:66-68...มัทธิว 26:69-70... ลูกา 22:55-57

2. To maid #2 which is identified as the high priest's another maid, that kept the door: Matthew 26:71-72, Mark 14:69-70a, John 18:17 (the maid that kept the door shouldn't be the personal maid).

...2 กับหญิงรับใช้ #2 ซึ่งเป็นหญิงรับใช้ส่วนตัวของมหาปุโรหิตอีกคนหนึ่ง ผู้ซึ่งเฝ้าประตู...มัทธิว 26:71-72...มาระโก 14:69-70... ยอห์น 18:17(หญิงรับใช้ที่เฝ้าประตูไม่ควรเป็นหญิงรับใช้ส่วนตัว)

3. To people that stood by which are identified as “they that stood by”: Mark 14:70b-72, Matthew 26:73-75, John 18:25.

...3 ประชาชนที่ยืนอยู่ซึ่งได้ระบุว่า “พวกเขาที่ยืนอยู่” มาระโก 14:70...72 มัทธิว 26:73-75 ...ยอห์น18:25

Peter’s general denials:

การปฏิเสธของปีเตอร์

1. To servant #1 identified as servant of the high priest (Peter says man in his answer): Luke 22:58.

...1 คนรับใช้ #1 ระบุว่าเป็นคนรับใช้ของมหาปุโรหิต (ปีเตอร์พูดว่าชายเฒ่าในคำตอบของเขา) ลูกา 22:58

2. To servant #2 identified as a servant of the high priest and as a kinsman of him whose ear Peter cut off: John 18:26-27, Luke 22:59-60.

...2 คนรับใช้ #2 ระบุว่าเป็นคนรับใช้ของมหาปุโรหิตและเป็นญาติกับเขาที่ถูกปีเตอร์ฟันขาด ... ยอห์น18:26-27...ลูกา 22:59-60

⁶³ And the men that held **Jesus**, mocked **Him**, and beat **Him**.

⁶³ และคนที่จับ **พระเยซู** เยาะเย้ย **พระองค์** และตี **พระองค์**

⁶⁴ And **having** blindfolded **Him**, they were striking His face, and were questioning **Him**, saying, Prophecy, who is **the one** that struck **Thee**?

⁶⁴ และพวกเขาปิดตา **พระองค์** พวกเขาได้ตบหน้าของ **พระองค์** และถามคำถามต่อ **พระองค์** พูดว่า ทำนาย ใครที่ตี **พระองค์** ท่าน?

Comments 22:63-64. See Comments Matthew 26:67-68 and Comments Mark 14:65.

ความเห็น 22:63-64 มองมัทธิวความเห็น 26:67-68 และมาระโกความเห็น 14:65

⁶⁵ And many other things, blasphemously, they **spoke** to **Him**.

⁶⁵ และพวกเขาได้พูดอีกหลายอย่าง ลบหู่พระเกียรติ พวกเขาได้พูดแก่ **พระองค์**

Comments 22:65. See Comments Matthew 26:59-61 and Comments Mark 14:55-59.

ความเห็น 22:65 มองมัทธิวความเห็น 26:59-61 และมาระโกความเห็น 14:55-59

⁶⁶ And as soon as it was day, the **order** of elders of the people was gathered together, both chief priests and scribes; and they led **Him** away into their council, saying,

⁶⁶ และเมื่อถึงวันรุ่งขึ้น เหล่าผู้นำของประชาชนรวมตัวกัน ทั้งพวกมหาปุโรหิตและธรรมาจารย์ และพวกเขาพา **พระองค์** ไปยังศาลของพวกเขา พูดว่า

Comments 22:66. For verses 66 to 71 see Comments Matthew 26:62-66 and Comments Mark 14:60-64.

In Luke 22:54, Mark 14:53, and Matthew 26:57, it is said that Jesus was led to the house of the high priest, where the scribes and elders were gathered together. This verse is a continuation of Luke 22:54, Mark 14:53, and Matthew 26:57. The order of elders had a council for a while now and were plotting the way to end with the Lord Jesus. Those who captured Him led Him there, and the final decision was made, but the plot and the decision had been made before they brought the Lord in.

ความเห็น 22:66 สำหรับข้อ 66 ถึง 71 มองมัทธิวความเห็น 26:62-66 และมาระโกความเห็น 14:60-64

ในลูกา22:54 มาระโก 14:53 และมัทธิว 26:57

มันได้บอกว่าเมื่อพระเยซูถูกนำไปยังบ้านของมหาปุโรหิตที่ซึ่งพวกธรรมาจารย์และเหล่าผู้อาวุโสรวมตัวกันอยู่ ข้อนี้ต่อเนื่องกับลูกา 22:54 มาระโก 14:53 และมัทธิว 26:57 ตามคำสั่งของผู้อาวุโสมีสภามาระยะหนึ่งแล้วและกำลังวางแผนกันเพื่อหาวิธีให้จับสันไปกับพระเยซูเจ้า

พวกนั้นที่ได้จับพระองค์พาพระองค์มายังที่นี้และการตัดสินใจสุดท้ายได้ทำขึ้น แต่แผนการและคำตัดสินได้มีมาก่อนที่พวกเขาพาพระเจ้าเข้ามา

⁶⁷ If **Thou** are the **Christ**, tell us. But **He** said to them, If **I** tell you, **you** will not believe;

⁶⁷ ถ้า **พระองค์** ท่าน คือ **พระคริสต์** บอกแก่เรา แต่ **พระองค์** บอกแก่พวกเขา ถ้า **เรา** บอกแก่ท่าน พวกท่านก็จะไม่เชื่อ

Comments 22:67. This conversation is given only here in this Gospel. The conversation between the accusers and the Lord given in the Gospels must be combined to have a complete understanding of what happened. Also, it is to be noted that each Gospel reports the account of the trial, not necessarily in chronological order of the events, but we should keep in mind that the Gospel of Luke presents us with the most orderly accounts of the life of the Lord Jesus. However, there are no contradictions between the Gospels, and all Gospels report some facts of the trial, but these must be combined for a complete understanding (picture).

ความเห็น 22:67 คำสนทนานี้ได้มีให้เพียงในพระหนังสือนี้

คำสนทนาระหว่างเหล่าผู้กล่าวหาและพระเจ้าที่ให้ในพระหนังสือต้องผสมเข้าด้วยกันเพื่อจะได้มีความเข้าใจที่สมบูรณ์ว่าอะไรได้เกิดขึ้น ด้วยกันมันเป็นที่สังเกตได้ว่าในพระหนังสือแต่ละเล่มได้รายงานลำดับของการพิจารณาคดี ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์

แต่เราควรจะต้องคิดว่าเมื่อพระหนังสือของลูกาได้บอกแก่เราด้วยตามลำดับอย่างมากถึงลำดับของชีวิตของพระเยซูเจ้า อย่างไรก็ตาม

ในที่นี้ไม่มีการขัดแย้งใดระหว่างพระหนังสือและพระหนังสือทั้งหมดได้รายงานบางส่วนของคดี

แต่สิ่งเหล่านี้ต้องผสมเข้าด้วยกันเพื่อให้เข้าใจอย่างสมบูรณ์(ภาพ)

Notice in Luke 22:67 the difference in the question compared to Mark 14:61 (Are Thou the Christ, the Son of the Blessed?). The Gospel of Luke records only the first portion of the question given in Mark.

“If I tell you, you will not believe.” At this point, the Lord just wants them to think; if He tells them He is the beloved Son of God, they will not believe Him as well. Because Christ is the beloved Son of God, if He tells them that He is the beloved Son of God, that has a deeper meaning, which they cannot accept. The term as beloved Son of God, people at that time cannot accept that He is. The Gospels present the same question but do not give the same answer: to accept just to be the Christ or the beloved Son of God has a different meaning for people there. Most importantly, they did not expect Christ to be a common human. The same question refers to the fact that Christ is the beloved Son of God.

สังเกตในลูกา 22:67 ความแตกต่างในคำถามเมื่อเทียบกับมารโก 14:61 (พระองค์ท่านคือพระคริสต์, พระบุตรแห่งพระเจ้าผู้สูงสุด?)

พระหนังสือของลูกาได้บันทึกเพียง ส่วนแรกของคำถามที่ได้ให้ในมารโก

“ ถ้าเราบอกแก่เจ้า เจ้าก็จะไม่เชื่อ ” ในจุดนี้ พระเจ้าเพียงต้องการให้พวกเขาได้คิด ถ้าพระองค์บอกพวกเขาว่าพระองค์คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พวกเขาจะไม่เชื่อพระองค์ด้วยเช่นเดียวกัน เพราะพระคริสต์คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

ถ้าพระองค์บอกพวกเขาว่าพระองค์คือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า เพื่อให้มีความหมายลึกลับ ซึ่งพวกเขาไม่สามารถยอมรับได้

ในข้อที่ว่าพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า ประชาชนในเวลานั้นไม่สามารถยอมรับว่าพระองค์นั้นคือ คำถามเดียวกันแต่ไม่มีคำตอบเดียวกัน

ยอมรับเพียงว่าคือพระคริสต์หรือพระบุตรสุดที่รักของเจ้านั้นมีความหมายแตกต่างไปสำหรับคนในที่นั้น

ส่วนสำคัญที่สุดพวกเขาไม่ได้คิดว่าพระคริสต์นั้นเป็นคนธรรมดาทั่วไป คำถามเดิมได้หมายถึงด้วยว่าพระคริสต์นั้นคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

⁶⁸ and if I ask you, you will not answer.

⁶⁸ และถ้า เรา ถามท่าน พวกท่านก็จะไม่ตอบ

Comments 22:68. “And if I ask you, you will not answer.” If the Lord asks them, by the works He has performed, if they will believe who He is, this is what the Lord is asking them straight in front of them.

ความเห็น 22:68 “ และถ้าเราถามท่าน พวกท่านก็จะไม่ตอบ ” ถ้าพระเจ้าได้ถามพวกเขา

โดยงานที่พระองค์ได้ทำพวกเขาจะมีความเชื่อว่าพระองค์คือใคร สิ่งนี้คืออะไรที่พระเจ้าได้ถามพวกเขาโดยตรงต่อหน้าของพวกเขา

⁶⁹ But from now on the Son of Man will be seated at the right hand of the power of God.

⁶⁹ แต่จากนี้ไป บุตรมนุษย์ จะนั่งอยู่ขวามือของ พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงมีอำนาจ

Comments 22:69. See Comments Matthew 26:64 and Comments Mark 14:62. Yes, at the end, the Lord told them directly that He also sits on the throne of the God Most High as well.

ความเห็น 22:69 มองมัทธิวความเห็น 26:64 และมารโกความเห็น 14:62 ใช่ เมื่อสิ้นเวลา

พระเจ้าได้บอกพวกเขาอย่างตรงๆเมื่อพระองค์ด้วยกันนั่งบนบัลลังก์ของพระเจ้าผู้สูงสุดเช่นกัน

⁷⁰ Then they all said, Are Thou then the Son of God? And He said to them, You say that I am.

⁷⁰แล้วพวกเขาพูดว่า อย่างนั้น **พระองค์ท่าน** ก็เป็น **บุตรของพระเจ้า**? และ **พระองค์** พูดแก่พวกเขาว่า พวกท่านพูดว่า **เรา** เป็น

Comments 22:70. See Comments Matthew 26:63-64 and Comments Mark 14:61-62. In their minds, Christ cannot be the Son of God (See question in verse 67 versus the question in this verse). Because in their hearts, there is no Trinity to believe in, but at this place, the Lord has told them that He is God sitting beside God the Father: the Trinity of God has been proclaimed here.

ความเห็น 22:70 มองมัทธิวความเห็น 26:63-64 และมาระโกความเห็น 14:61-62 ในความคิดของพวกเขา

พระคริสต์ไม่สามารถเป็นบุตรของพระเจ้า (มองคำถามในข้อ 67 เทียบกับคำถามในข้อนี้) เพราะในใจของพวกเขา ที่นั่นไม่มีความเชื่อในความเป็นสาม แต่ยี่ที่นี่พระเจ้าได้บอกแก่พวกเขา พระองค์นั้นคือพระเจ้าผู้นั่งอยู่ข้างๆพระบิดาเจ้า ความเป็นสามของพระเจ้าได้ประกาศในที่นี้

⁷¹And they said, What further need have we of witness? for we ourselves have heard from **His** mouth.

⁷¹และพวกเขาพูดว่า ยังต้องการพยานอะไรอีก? เพราะเราเองได้ยินจากปากของ **พระองค์** เองแล้ว

Comments 22:71. See Comments Matthew 26:65-66 and Comments Mark 14:63-64.

ความเห็น 22:71 มองมัทธิวความเห็น 26:65-66 และมาระโกความเห็น 14:64-64

Life and Faith Applications. 1) As a believer, do not be ashamed of the Lord Jesus' death on the cross and accept His sacrifice for your salvation. 2) All believers in the Lord Jesus should regularly partake in the Lord's Supper together to remember His broken body and shed blood for our sins. 3) All believers must believe in the power of the Blood of Jesus, shed on the cross from His broken body, to wash away their sins. 4) If you want to be great in the kingdom of God, you must follow the example set by our Lord Jesus. 5) When there is sin in the life of a person, the Lord puts in the heart of that person that something is not right, and when the heart speaks, that person should come and seek forgiveness in the name of the Lord Jesus.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) เป็นผู้มีความเชื่อ

อย่าได้มีความละอายต่อการสิ้นพระชนม์บนกางเขนของพระเยซูและยอมรับการเสียสละของพระองค์เพื่อความรอดของคุณ 2)

ผู้มีความเชื่อทุกคนในพระเยซูเจ้าทั้งหมดควรจะร่วมรับอาหารสุดท้ายของพระเจ้าด้วยกันเป็นประจำและระลึกถึงร่างของพระองค์ที่หักและพระโลหิตที่หลั่งออกเพื่อบาปทั้งหลายของเรา 3) ผู้มีความเชื่อทุกคนต้องเชื่อในพระอำนาจแห่งพระโลหิตของพระเยซู

ที่หลั่งออกบนกางเขนจากร่างที่หักของพระองค์ เพื่อชำระล้างบาปของพวกเขา 4) ถ้าคุณต้องการเป็นใหญ่ในอาณาจักรของพระเจ้า

คุณต้องติดตามตัวอย่างที่ได้ตั้งไว้โดยพระเยซูเจ้าของเรา 5) เมื่อในทีนั้นมีบาปในชีวิตของคน

พระเจ้าได้ใส่ในใจของผู้นั้นว่าบางอย่างไม่ถูกต้องและเมื่อใจได้พูดผู้นั้นควรจะมาและเสาะหาพระอภัยโทษในพระนามของพระเยซูเจ้า